

Излиза седмично. ☐ Урежда редакционенъ комитетъ ☐ Адресъ: редакция и администрация М. Бичъ ☐ Броя 3 лв.

Тъй изглежда
на кадро

Карнавала

а въ действителность?
Ахъ! Ако не бе забракехъ!

Дано подъ тази черна маска
се крие нѣкой непознатъ

Боли, но какъ бихъ желала
все тъй да боли.

Ахъ! Какъ бихъ искала ти да
си сжция, когато дира.

— Да сжция,...

Посканиването на тютюня

Блаженни времена бяха...

Врѣхлетя черна
чума бандеролна

И нещата се измениха значително.

По будките се появиха
есенции.

Появиха се фалши-
фикатори на кон-
ския торъ

Нивитѣ не раждаха

Народа почна да се бунтува

Камарата отмѣни закона

Народа си отдѣхна и зажи-
ва по старому.

Кино Ранковъ

Петъкъ,
Събота
и Неделя

Най-новото творение на кинематографата
Американъ филмъ съ участието на зна-
менития атлетъ-артистъ Елмо Линколнъ

Голият срещу Херкулес

Скелета въ девическата гимназия говори.

В-къ Недѣлно утро разправя една много страшна история за скелета въ варненската девическа гимназия. Какъ той, скелетътъ се явилъ на една бивша пансионерка въ варненския пансионъ, по настоящемъ майка, живуща въ София и описалъ предъ нея своята печална любовна история.

Ние се отнесохме до директора на девическата гимназия, който ни разреши една нощъ да прекарваме съ скелета, за да проучимъ самата истина.

Прочие, всредъ ужасенъ мракъ ние останахме сами съ г-нъ скелетътъ. На нашия въпросъ: истина ли, че той е скелетъ на жена и че ходилъ наскоро въ София, той затрака жби изсмѣ се сатанински и каза:

— И вие вѣрвате, че азъ съмъ жена и ще ида въ тоя студъ, така голъ по кости въ София да търся нѣкаква дама? ... Ха, ха, ха...

— Дамата лъже, азъ съмъ мжжъ и става вече 25 години не съмъ се отдѣлялъ отъ Варна.

Истината е, че моя духъ броди и обитава различни мжжки тѣла и се явява и тука, и въ София на различни дами, па и момичета.

— Но да ви кажа откровенно, оная дама въ София бѣ посетена отъ своя любовникъ въ отсъствието на мжжа ѝ. И следъ като тѣ се добре намилиха, той ѝ внуши апокрифната история за печалната любовъ на една девица.

— Опровергайте моля, всичко изнесено по мой адресъ отъ нея дама, която азъ не помня да е била въ пансиона.

— Е, вашата биография?

Скелетътъ млъкна. Личеше си, че бѣ се поизморилъ. Следъ кратка пауза той почна.

— Произхождамъ отъ благороденъ родъ. Жертва съмъ на магия. Майката на моята изгора ме прокле — да съхна и вѣхна и, коститѣ ми нивга да не наидатъ миръ, на скелетъ да стана и вѣчно да копнѣя.

— Затуй... (скелетътъ заплака) Затуй съмъ тукъ всредъ вѣчната младостъ и ангелска чистота, винаги опияненъ отъ близостта на девицѣтѣ и нивга да не ги постигамъ. (Скелетътъ припадна, азъ си плюхъ въ пазвата и димъ да ме нѣма).

ВЪ ТЕАТРА

Тишина, играе се Великия Галеото. На I мѣсто седнали мжжъ жена и невѣрствата имъ дъщеря. На едно мѣсто артиста споменува думата Сводница. Жената се обръща къмъ мжжа си — Какво значи сводница?

— Е, че... подла жена!

Следъ малко дъщерята пита майка си: — какво е туй Галеото?

— Галилей, Галилей, който въртятъ земята!

— Значи за Галилея разправятъ.

Българи ли сме ние?

Срѣща ме единъ приятелъ и ме пита:

— Наистина, българи ли сме ние?

— Да, азъ съмъ българинъ за другитѣ не отговарямъ.

— Никакви българи, приятелю, ние сме чужденци въ България.

— Какъ? Моля, нима? Защо?

— Защо ли? Нашитѣ бѣдни деца въ Варна отъ 2—3 години трапезария нѣматъ, а за германскитѣ деца въ Варна сж събрани около 150 хиляди лева.

— Е, че нали събиратъ и за нашитѣ.

— Да, събрали около 10 хиляди, стига имъ, малко да ядатъ, тѣ не сж германски я...

И въпреки това азъ не съмъ противъ германския народъ и култура, но съгласи се, че ние сме чужденци въ тази страна. Ти напр. знаешъ, че гладували въ Германия деца. Ами знаешъ ли отъ около 3000 деца въ варненскитѣ първон. у-ща, че има по-вече отъ 500, които искатъ обѣдъ. На това какво ще кажешъ?

— ?!...

— И друго: Една банка въ Варна казватъ, за германските деца дала, 5 хиляди лева, а за сирацитѣ 1000 лв. Да, българи ли сме ние?

Общински курбанъ.

Тричлената общ. Комисия въ града ни напоследъкъ вземала похвалната инициатива, да се заколятъ десетъ бивола и доставятъ 5 вагона (отъ по 15 тона) мисиръ, като месото отъ биволитѣ ще се раздаде на уличнитѣ кучета, а кукуруза на прасетата, въ знакъ признателностъ къмъ тия послѣднитѣ, които безплатно и доброволно, добросъвестно, безъ всѣкаква контрола, изпълняватъ градската санитарна служба.

Умни ли сж калпацитѣ на Ив. Лѣтния.

Г-нъ редакторе,

Какото на бай Лѣтний да остави тия пѣсни, че калпаци ималъ свѣстни

Неговитѣ клиенти на сюриси идватъ, смѣтка да си видятъ

Всички сж му сърдити, че неговитѣ калпаци станали ятаци

И то не на разбойници, или отборъ комити, а на човешки паразити

Чуре Нани.

Голцат срещу Херкулеса

Събитие на старитѣ ергени.

Христо Модерния отъ Ташйолу е взелъ похвалната инициатива да свика събрание на старитѣ ергени отъ Варна за обмисляне облекчение положението имъ, тъй като напоследъкъ се забѣлзвало голѣмо пренебрежение отъ страна на прелестния полъ къмъ старитѣ ергени.

За да могатъ тия послѣднитѣ отново да разхубавятъ и добиятъ влиянието надъ женскитѣ сърдца, което сж имали преди 20 години, Модерния смѣта като първа мѣрка да предложи всички стари ергени да консумиратъ изключително бѣлъ хлѣбъ (и обязательно съ неговата фурна) и то франзели. Бѣлиятъ хлѣбъ споредъ неговата теория предавалъ бѣлотата си и на човѣка, като го употребявалъ, и по тоя начинъ като се консумира бѣлъ хлѣбъ се разхубавява. А дългитѣ хлѣбове (франзелигѣ) правели човѣка по дългъ и по строенъ. Той сочи себе си като живо доказателство на теорията си.

Тѣзи нови теории на Модерния възбуждатъ голѣмъ интересъ между старитѣ ергени, които очакватъ съ нетърпение предстоящото събрание.

Мнозина вече предварително сж увѣрени въ успѣха отъ приложението имъ, и се готвятъ да се похарчатъ, особено презъ предстоящата седмица на маскарада.

И-Во.

Мждрословия.

Светътъ винаги си го представямъ като една голѣма ловджийска хайка.

Едни гонятъ и биватъ лева, други го ядатъ, а трети сж самия ловъ. На тебе, читателю, де ти е мѣстото?

Всичко въ свѣта е лъжа, освенъ... смъртта. Умри и ще се уверишъ

Ти можешъ да запалишъ градове, държави, можешъ да избиешъ хиляди и милиони хора, но споменитѣ — никога не ще заличишъ.

Жената плаче и отъ тъга, и отъ радостъ, и отъ амбиция, и отъ щеславие, и отъ злоба, и кога е безумно влюбена, и когато е изоставена, а кога се смѣе?

— Смѣе се, когато плаче.

Бр.

Правителството насърчава мухта

— Тютюна посжпна Ти ще го напуснешъ ли?

— А, ще се гечиня отъ приятели

— Ето какъ правителството насърчава мухта.

Шишко благодѣтеля.

Голѣма частъ отъ клиентелата на Шишко Шисмбе-Чорбаджията Ташйолуски се яви въ редакцията нѣ, за да изкаже своята трогателна благодарностъ къмъ своя благодѣтель — хранителъ, който въ желанието си по добре да нахрани своитѣ клиенти режалъ хлѣба на много голѣми зальци — еднъ хлѣбъ само на (20—3) парчета.

Трогнати отъ тоя великодушенъ жестъ на Шишкото, ние сжщо му поднасяме и нашитѣ благодарности за благодѣянieto му къмъ нашитѣ читатели и негови клиенти, но сжщевременно го молимъ да понамаи размѣра на зальцитѣ, за да не би нѣкога нѣкой клиентъ, като се храни — (прѣстъ въ ушитѣ на дявола) — да се задави и умре. По тоя начинъ ще се лишимъ и ние и той отъ добродушнитѣ си и любознателни клиенти.

Бива добро, ама и то безъ мѣрка не бива!

Дайте ми вагона съ таманъ!

Г-нъ Редакторе

Въ брой 14 ѝ на почит. Ви в-къ „Морси Бичъ“ сте поместили, че ми се отпуска единъ вагонъ таманъ отъ „Кръчмарското Сдружение“. За да нѣмаме впоследствие кавги и скандали, моля узнайте какъвъ ще бжде вагона, десетъ или петнадесетъ тоненъ, за да мога направи хесапа си колко столѣтия ще дими надъ гроба ми въпросния таманъ.

Тоже, моля предупредете „Кръчмарското Сдружение“, че ще се намѣрятъ въ много затруднено положение, тъй като въ всички Варн. търговци ангросисти, взети наедно, не ще намѣрятъ повече отъ 2000 кгр. таманъ, а за да бжде дара изпълненъ нѣмамъ нищо противъ, ако вместо единъ вагонъ таманъ броятъ стойността му (днесъ въ пиящата 1 кгр. таманъ струва 60 лв. ангро, т. е. 600,000 лв. ако вагона е десетъ т. или 900,000 лв. ако вагона е петнадесетъ тона.

Въ очакване сумата

П. Шиваровъ

Е. Р. Има думата кръчмарското сдружение.

Компанийонъ.

Младъ Г-нъ преслѣдва една дама въ приморската градина. Издѣбва моментъ, като я застига на саме и се обръща къмъ нея.

— Мога ли да ви придружа за некалко минутки?

— Даже и за цѣлъ животъ. Г-не.

— ?!

Защо не ще се ожже

Запитали една красива Г-ца: защо не се ожже, какво ѝ липсва?

— Не, азъ никога не ще се ожже, защото съмъ достатъчно честна, за да не лъжа мжжа си, а ще си живея, както е Господъ далъ.

Какъ се раздава правосудие.

(Персийска приказка.)

Богаташътъ Джелалъ днесъ ще гоद्या прекрасната си щерка, Зулейма. За тази целъ той занесълъ у дома си голѣма сума — зестрата на момата. Единъ крадецъ узнава това, решава да присвои поне една частъ отъ това съкровище. За да се вмъкне въ къщи, трѣбвало да прескочи високата дворна ограда.

За нещастие, при прескачането пада и си счулва крака. Разяренъ отъ неуспѣха си, той веднага отива при кадията.

Справедливия и вѣренъ на дълга си кадия заповѣдва да доведатъ богаташа Джелалъ и му се сопналъ:

— Защо ти, проклети куче сине, си построилъ такава висока ограда, та тоя беденъ крадецъ. опитвайки се да я прескочи, пада и си счулва крака? Голѣмо наказание заслужавашъ.

— Нека ме пренесатъ жертва на Аллаха, ако за това нещастие съмъ виновенъ. И азъ виждамъ, че оградата ми е много висока; но това азъ

най-малко съмъ го желалъ. Грешка на предприемача е това. Той ме вкара въ излишни разходи и въ тази беля. Видѣхъ и патихъ, доде му се изплатя.

— Нека се доведе предприемача, крѣсва кадията.

— Ахъ ти, проклето куче, защо си построилъ такава висока ограда на Джелала, съ което си го поставилъ въ голѣмо затруднение до като ти се изплати, пѣкъ ето вижъ и този нещастенъ крадецъ, когато я прескачалъ, падналъ и се осакатилъ. Предстои ти бѣсило...

— За Бога, живъ ме зарове, ако ме намѣрите за виновенъ. Моя работникъ зидаръ зида стената и безъ да ме пита я издигналъ толкова високо. Колко материалъ изразходва азъ зная самъ и въпреки, че Джелалъ ми изсипа цѣло богатство за нея, азъ съмъ съвършено опропастенъ.

— Повикайте работника зидаръ, ядосано рече кадията.

— Дяволъ да те вземе тебе, проклето куче, носителъ на толкова злини! Защо си издигналъ толкова висока стена около къщата на Джелала, съ което едно, че си опропастилъ своя господаръ, второ станалъ

си причина да пострада доста много и Джелалъ, а най-вече по твоя вина се осакати този бѣденъ крадецъ. Живъ ще те изгоря, чувашъ ли куче!... додаде презъ жби кадията.

— Щомъ ме намирате за виновенъ, готовъ съмъ да понеса всѣко наказание, но азъ съмъ невиненъ. Когато издигахъ стената на Джелала случайно погледна ми се спре на една красавица, която се разхождаше изъ двора. Тя бѣше невинждана прелестъ. Нейното открито лице ме обая и азъ изгубихъ ума си и съжадностъ впилахъ очи въ нея и не съзнателно трупахъ тухла върху тухла, но прекрасната жена неизпускахъ ни за мигъ отъ очи. Ахъ, каква красавица бѣше тя! Признавамъ, че ако бѣхъ ималъ още толкова материалъ и него бихъ употребилъ, но никога не бихъ отдѣлилъ погледъ отъ такава възхитителна картина.

Толкова много бѣхъ унесенъ въ нейната красота и не съмъ усетилъ кога стената подъ ръцетъ ми е порастнала тъй високо.

— Нека ми доведатъ тази хубавица, сърдито изрева кадията.

— Ахъ ти, безсрамна жена! Голѣмо престъпление си извършила, чака те най-строга наказание. Защо

ти като безчестнитѣ жени си се разхождала съ открито лице изъ двора, когато сж го градѣли? И по този начинъ си прелѣстила работника, който обявя отъ твоята хубостъ се захласналъ до тамъ, че издигналъ такава висока стена, та навлече толкозъ голѣми беди, както на своя господаръ, така и на Джелала, а най-печалното, че тоя крадецъ страда тъй много отъ твоята безрасждна постъпка.

— Жива ме пренесете въ жертва на Аллаха, ако азъ съмъ виновна за тези нежелателни случки. Едно ви заявявамъ, че азъ, Джелаловата щерка, прекрасната Зулейма, никога не съмъ помислювала да прелѣствявалъ когото и да било, а камо ли бедния работникъ. Просто и ясно: Азъ бѣхъ излезла на двора и хранехъ кокошкитѣ...

— Нека ми доведатъ веднага кокошкитѣ, озверено изрева кадията! И понеже тѣ сж единственитѣ виновници на всички горепоменати бѣдствия, още сега всички до една да бждатъ обезглавени — рѣзко и справедливо отсжди кадията.

Прев. Ziza.

Из гагаузландия

Панахида за покойници.

По нареждането на председателя на гагаузландската република на 9 март т. г. (местни заговезни) в църквата „Св. Георги“ щело да се отслужи панахида за покойните родолюбци — гагаузи: Кьор Паруш, Унгура, Узун Танас, Пшефтоглу, Стою Кавалджиоглу, Ставри, х. Лефтероглу, Арифая Шефани, Сопак Щерюн, Георги Мандажията, х. Маринджик, Еюк Вангел, Ялвалията, Гьаруш Беязоглу и плеяда други.

За оратори, които ще опишат подвизите и услугите на покойниците сж определени: Фесфелия Янко, Цанкулера и Кехая Симеон, които от сега сж почнали да приготвяват речите си.

Разпратени сж искани до Каварна, Шабла, Чауш-кьой, Кестрич, Гьавур-Суютчик и в някои центрове в Бесарабия да изпратят свои представители.

Гагаузландска наука

Урокъ по четене

Селско училище, напр. в Кестрич, 1 отделение

ЕДНО ГАГАУЗЧЕ чете и си тегли осезателно цвквата:

„Пааа-тките паа-сеш поооо-лета“
УЧИТЕЛЪТ. Е, не демек деежек?
УЧЕНИКА. (почесва се зад тила)
Демек, мандалар учуйолар кжра. . .

Гагаузите и маските

Двама гагаузи гледат маски в града.

— Не бичим шейтан чикмжш дюнада! Тюрлю-бюрлю

— Оннар куйрук да вар.

Салува япмам, билиаер.

Ким билир не бжклж алтжнда.

— Те, папаз имаш ба..

— Прекржсти яп, да качалжм, шейтанлжк да не улови нас.

— Да бегаме!

— Кач!

Киното и бръснарският калфи.

Бръснарският калфи въ Варна, трогнати от художествения филмъ „Лудостта на женитъ въ театъръ Ранковъ“, кждето героя въ филма е бръснарски калфа, направили общо събрание на което взели следното решение: Искать увеличение на надниците си, за да могат да заживяват като своя колега на широка нога. Ако не бждели удовлетворени, щели да изколятъ всички клиенти.

Или, или!

Кафе ресторантъ „Добруджа“

Ново ремо-тиранъ широкъ салонъ, обстановка комфортна при цени

общедостъпни

Объди, вечери и закуски на скара
първоизрядни.

Напитки натурални, продукти здрави и прѣсни. Прислуга бърза.

Сервиратъ се банкети, гощавки и др. при кай износни условия,

Свири струненъ оркестръ.

Тжтжи драски

(съ варн. народ. театръ из провинцията)

Тренътъ лети. . . Собствено тжъ е общоприето да се казва. Нашиятъ тренове и презъ войната не летѣха, а само бавно размахваха криле, а презъ време на войната и те бѣха строшени, та сега едва влачатъ разнебитената си снага.

ПРОВАДИЯ. По прозорците тукъ тамъ се подаватъ сънни физиономии. Нѣкоя, която е успѣла да се „тоалира“ е по-смѣла и излѣзла на дворните порти. Азъ стоя на прозореца подавамъ навънъ глава. Ето тази е х бавичка, нали? А, тази която че ли е по-интересна. Вада кърпа и я поднасямъ къмъ носа си. „Интересната“ веднага вади сжщо кжрпа и започва да я размахва. Наистина интересна! Прощамъ й въздушна целувка — тя сжщо отвръща. Тренътъ полетява и играта се свършва. Невинна, лека шега, за която вѣрвамъ и мойта нежна половина да ми прости, особено следъ чистосърдечното ми признание.

КАСПИЧАНЪ. Цѣлъ взводъ приятели железничари обграждатъ тре-

150 хиляди празни тенекета.

Общинската тричленна комисия въ сношето заседание е била взела рѣшение да се произведе тжъ, по съкратенъ редъ и по доброволно съгласие, за доставка отъ Батумъ, като най-близъкъ пунктъ, 150 хиляди празни газени тенекети и сандѣци, които щели да бждатъ раздадени на гражданитъ, за да си събиратъ боклуците въ тѣхъ, до като минатъ сметоноснитъ кола, като сжщевременно е дадена заповѣдъ на сметохвъргачитъ, че за напредъ презъ два месеца ще излизатъ да събиратъ сметъта, а не както до сега презъ месеца.

Кореспонденция

на М. Бичъ.

Ziza — тукъ. Дано сте, ако не жрица, то поне тжжна монахиня, че каквато слабостъ иматъ мжжетъ къмъ такива свети и замислени мадонни! По писанията ви изглежда, че не сте подъ расо, но и на такива нашъ Чучело Уси не се муси. . .

Приемете съ пардонъ нашитъ. . . поздравя.

Чуре Нани тукъ. Вашия стихотворенъ протестъ противъ „умнитъ калпаци“ на Ив. Летний раздвижи лѣла Гагаузландия, очакватъ се велики събития. Долю „умнитъ калпаци“ да де живяватъ хасъренитъ паларии, които никога не славатъ ятаци нито на комити, нито на паразити.

Сфинксъ тукъ. мѣлчите? О, свинксъ, говорете, ама по нашенски, та да ви разбере Гагаузландия.

П. Шивара тукъ. По поводъ вашето писмо направихме нужното предъ кръчмарското здружение св. Трифунъ нарязанъ. Решението се очаква съ нетърпение. Говори се, че и надгробния ви паметникъ щѣлъ да бжде отъ тамянь, хаирлия.

Квикушкинъ Джумая. Чумата е турена въ шише. Тая работа г. Дръ Робевъ я извърши, нека население и биволички въ вашата касаба бждатъ рахатъ.

Параджико. Разградъ. Ще ви се прати исканото. Дерзайте! Всичко си чака редъ.

Отсирх Волокин — тукъ. Безъ срѣд-ня — молимъ! Грешка — прошка. Слушаме, изпълняваме! Ами че вамъ и псевдонима ви е чапашкилия, все едно съ обрнатъ калпакъ ни се явявате, драги Христо Николовъ, пардонъ, Отсирх Волокин.

Дѣдо Иванъ — тукъ. Поменикътъ

Кое е най-мжчното да извърши мжжа?

(Отговори на гатанката)

Намерете ми мжж, който сам по свое желание и вкус да възпроизвежда децата си, ако вие намерите такжъ, то не Вие да ми давате 1000 лева, а аз ще Ви дам, ама пжк да на Вие е страм да го признаете и изнесете в вестника си?

Аз не намирам нищо страмно и чапашкилия.

Варна Отсирх Волокин.

Г-н редакторе
Най мжчното за истинския мжж е да си превие гржбнака и си продаде сжвеста.

Покажете ми такжъ мжж, та да го заплюя.

Варна. Леда.

Г-н редакторе
Мжж сжм, работя 30 години като вол, и немога да вържа двата края. От това по мжчно има ли?

Варна, Тихол.

Б. Р. Тжъ ви било писано, айол, Опитай още 30 тодини да работиш като крава, та белки ти тржгне.

Г-н редакторе.
Най мжчното за мене, като мжж, е да си намеря хубава жена. Вервам и за всички е така. Която искам — рита, която ме иска — ритам я.

Брат ми Янко.

Б. Р. Проджлжавайте да се ритате, за това данжк не се плаща.

на великитъ Шуменци отъ тѣхния сподвижникъ продължава. Дшколсунъ — дѣрта паметъ имате — да помни толкова величия!

Леда — тукъ. О, Леда, о жестока Леда! Ние щѣхме да ви покажемъ такъвъ мжжъ, но уви, страхъ ни е да не го заплюете.

Гърбавъ Марко — тукъ. „Загазуше я“ чака си реда. очакваме и други. Споходете ни, нищо, че сте гърбавъ.

Изпразни-бутилковъ — Попово. Г-нъ редакторе, отъ сега нататкъ искамъ да бжда Вашъ Дописникъ съ, което ще Ви моля да ми съобщитъ какъ мога да стана за винаги вашъ благодетеленъ Дописникъ.

Попово. Съ почитъ:

ул. Новата Махала.
Попово.

Най-напредъ ще трѣбва да станете грамотнодетеленъ, та после ще питаме попа.

Оля.

Г-н редакторе,
Най мжчното, което не може да извърши мжжа е да запази хладнокръвие предъ сластния погледъ на чаровна красавица.

Варна, Една от Хайлайфа.

Б. Р. Опитвали ли сте?

Г. Редакторе,

Чиновник сжм, вярвам чѣ давам най-точниятъ отговор на гатанката за 1000 лв. Остава да чуют от читателите — до колко ще усотите на обещаието си.

След нескончаемо и джлбоко мислене до безсжни нощи, да отгатна отговора на гатанката Ви, печатана в бр. 13 от 25 того — давам следния отговор за мжжжт в 2 точки:

а) Най мжчното нѣщо за мжжжт е, да се примири, че той трѣбва да обича и живѣе, само с една жена.

б) Когато собствената му жена „поолекне“ — отново да я направи „тежка“ — поряджчна.

Варна, Д. К. С.
(Следва)

След посжжпване на тютюня.

Вжрви важенъ господин и пуши. Следи го вече половин час един окжсан приятел.

— Стига сте ме следили, ще ви предам на полицията, казва важния

— Вжрва подире, ви за да хвжрлите догорелата си цигара, казва окжсания.

— Не виждате ли, че пуша вечна цигара?

ВЪ ТРЕНА.

Въ дамско купе влиза старъ човекъ и си пуши безгрижно.

Моля, г-не, не виждате ли, че това е купе само за дами, защо стоите тука, казва една елегантна дама.

— О, вие . . . азъ . . . женитъ . . . моята възраст, искамъ да кажа . . . не съмъ опасенъ.

Красота.

Разговоръ се воли между две жени за грозни и красиви мжже.

— Който плаща по-мече, не може да бжде грозенъ, съгласяватъ се и двѣтѣ.

Подозрителностъ.

Мжжътъ се завръща въ кжщи и вижда окачена мжжка шапка на закачалката.

— Жено, би ли могла да ми кажешъ отъ кжде е тази шапка?

— Вижъ самъ, адреса на шапкарятъ трябва да е записанъ вжтре.

Д-ръ Ю. Г. Молловъ

Вжтрешни и детски болести

А. Чанева д-р Моллова

Зжболекаръ

Приематъ болни. Бул. Мария Луиза № 19.

1-3

да определятъ вида имъ. Пода вместо съ Килимъ е подсланъ съ всевъзможни частички отъ отганки на продукти за ядене, угарки и калъ които слети въ едно образуватъ дивна мозайка на която — ако очите ти още не сж изгубили способността да виждатъ — наслаждавай се колкото ти се ще.

ШУМЕНЪ. На входнитъ врата на градината при гарата стърчи надписъ: „Пазете се отъ крадци“, а щомъ влезешъ вжтре, четешъ другъ: „Обществото пази градината“. Нѣкой благороденъ човѣкъ като е видялъ че „Обществото пази градината“, домилало му за крадцитъ и рекълъ да ги предупреди като заличилъ отъ надписа: „Пазете се отъ крадци“ отъ — и останало „Пазете се крадци“.

Споредъ менъ, даже целия надписъ да би се заличилъ още по добре, защото, какво може да се открадне въ една градина? Най-много нѣколко цѣлувки, а при случай на „девета разкладка“ нѣжни обятия. . .

Или пъкъ вмѣсто да се заличи, да се постави вжтре, въ центра на града. Тамъ вижъ е необходимъ и то не единъ такъвъ надписъ. Защо-

то на хотела, който хотелъ минава за „най-добъръ“ ти искать отъ 70 до 100 лв. за легло, какъвъ надписъ трѣбва да стърчи тамъ?

Е. ДЖУМАЯ. Тя е нашата „Венеция“. Съ тази само разлика, че Венеция е построена всредъ вода, а Джумаята всредъ блата отъ калъ. Потегляме отъ гарата за града съ нѣколко файтона. По нѣмане каруци и багажа натоварваме на файтонъ. Изъ улицитъ тукъ — тамъ срещаме еснафлии, които запретнали крачоли, важно — важно газятъ калъта. По интелгентнитъ носятъ на главата си бомбета, а на краката си налѣми. . .

Спираме на площада, за да се справимъ съ хотелъ. Двайсина децурлига веднага ни наобикалятъ.

— Какви сж тия бръснаритъ, а?

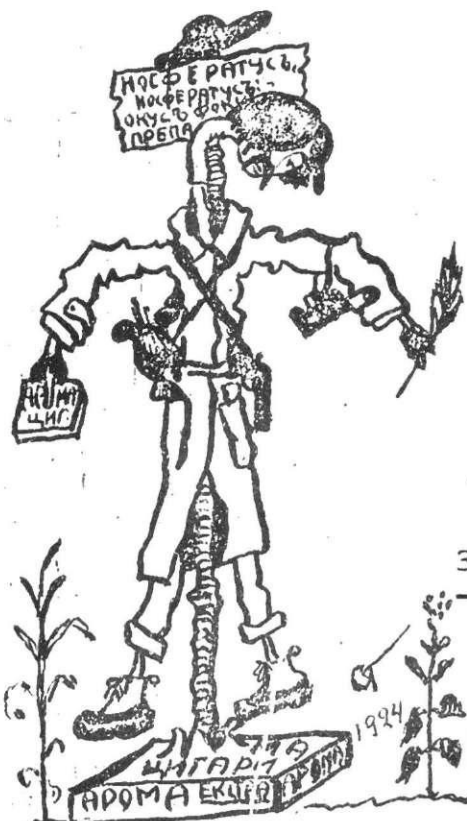
— Трѣбва да сж свадбари. На, тамъ на пайтона сандѣци съ чеизлъкъ.

— Тжъ ши е, — на, и женски билиа иматъ.

— Ами коя ли ши е булката, а?

— Защо и снели валото, че да не се познава. . .

Нюшка.

Замина Виоланте, върна се Циголанте.

Тол'житъ афери при варненските гори.

(продължение от бр. 14)

Нашъ Чучело.

Поетъ, революционеръ, директоръ, офицеръ, търговецъ, тюнджия и сладъкъ шегаджия.

Карнавалъ

— Слушай, приятелю, какво се присламчвашъ къмъ жена ми?

— Ами, нали е карнавалъ, кой която си иска. . . може да покани.

Въ банята.

Кжпи се дама въ семейната баня. Почуква се.

Дамата отговаря:

— Не мога ви отвора, азъ съмъ цѣла гола. За да се уверите, че не ви лъжа, погледнете презъ дупката на ключалката.

Въ миналия брой ние само повдигнахме булото на маса дѣяния, които разчепкани ще дадатъ въ ржцетъ на правосъдието богатъ материалъ. Въ интереса на следствието за сега ще се ограничимъ. Ще добавимъ само, че бившия секционенъ инженеръ Петковъ изглежда е ималъ здрави връзки и въ върховете на желѣзнопътната управа. Защото въпреки донесенията, въпреки явнитъ флагрантни нарушения, анкетитъ се уреждатъ бавно, първата само за едно денонощие, а както въ едната, така и въ другата участвуватъ прѣми негови началници, които, казватъ се подозирали въ съучастие.

Тогава, когато и единъ бившъ м-ръ като Недѣлко Атанасовъ се възмущава и уволнява провинилия се, въпреки протекции и ходатайства

Речитъ на 3 мартъ при паметника на „Царъ Освободителя“ в Приморската Градина.

на депутати земледѣлци, може всѣки да си представи, до кжде трѣбва да е стигнало.

Казватъ, че не току тъй той е можалъ да бжде закрилянъ отъ върховете и когато м-ра се убеждава въ неговата не творческа, а разрушителна и опропастителна дейность.

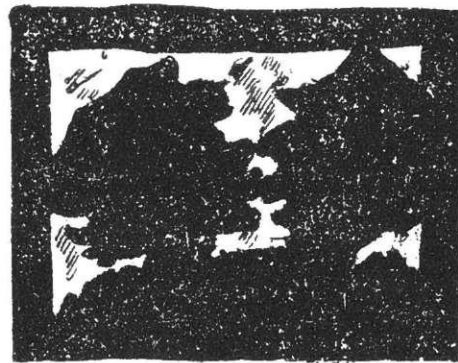
Обществения сждъ вече тегли своитъ заключения.

Какъ, по какъвъ начинъ дозчерашенъ чиновникъ може да взема предприятия по за милионъ лева?

Какъ може жената на този чиновникъ да купува чужда валута 200 — 300 хиляди лева и да офейква стъ България?

Пълна сждебна анкета се налага по всички дела на бившия секционенъ инженеръ.

Нека се види какъ могатъ да се държатъ аванси отъ милиони въ до-

В Кино Ранков, прѣз време филма Лудоста на женитъ.

КАМЕРЕНЪ КОНЦЕРТЪ

Съюза на професионалнитъ музиканти въ града ни урежда на 16 мартъ въ Военния клубъ 3 и пол. часа следъ обедъ

камерехъ концертъ

При участието на г-да Сперански, К. Кировъ, Н. Найденовъ, Кунле, Янишевски, Поплавски и други

Концерта обещава да бжде единъ отъ рѣдкитъ презъ този сезонъ.

Урокъ за морето

Учителката — Защо водата въ морето е солена?

— Ученикътъ — За да не се вмирисва рибата, учителке.

ма си, нека се видятъ всички строжи какъ сж извършени, нека се побърза, додето не сж се разрушили нѣкои строжи и, додето сж пресни следитъ може би на голѣми „работи“.

Хр. Б.

Сладкарница „Мариновъ“

Въ горния етажъ, ремонтиранъ и добре нареденъ се откри строго семеенъ локалъ.

Всѣки вечеръ трио подъ диригентството на г. Н. Найденовъ
Студени и топли и винаги прѣсни закуски. 1—2

Млѣкарница „Надежда“ на Н. Г. Пуйчевъ

(ул. „Преславска“ срещу Вергиевъ)

сутринъ пресно млеко и единствена въ Варна баница

Всѣко време презъ деня — екстра кисело млѣко.

Цариградски сладки, приготвени съ най-голѣмо майсторство.

По качество и чистота конкурира всички въ Варна.

Посетете за да се увѣрите.

1 Сждебенъ Приставъ при Варненский Окржженъ Сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1060.

Подписаниятъ сждебенъ приставъ при Варненски окржженъ сждъ, на I-й участъкъ обявявамъ на интересующитъ се, че на основание изпълнителния листъ № 13,457 издаденъ отъ Варненски окржженъ сждъ на 30 Августъ 1923 година, въ полза на Иосифъ Г. Ивановъ, отъ с. Кованлъкъ противъ Дим. А. Коларовъ, отъ с. Караюсеинъ за 16,000 лева и съгласно чл. чл. 910 — 925 отъ Гражданското сждопроизводство, на 17 Мартъ 1924 година, ще продавамъ въ гр. Варна на пазаря на публиченъ търгъ следуюция длъжниковъ движимъ имотъ:

- 1) Четиридесетъ овце оценени за 6,000 лева;
- 2) Една биволица, около 7 год. съ бело на челото, опашката и десния кракъ, оценяна за 3,000 лева.

Желающитъ да участвуватъ въ тая проданъ, трѣбва да се явятъ въ казания денъ, часътъ въ 9 преди обѣдъ да наддаватъ.

Гр. Варна 27 февруарий 1924 год.

1—1

1 Сждебенъ приставъ: Д. Х. ИВАНОВЪ.

Да, азъ съмъ бившата ваша слугиня, на която не искахте да повишите заплатата.

— Рибата прясна ли е?
— Жива е.
— И моята тжца е жива, но не е прѣсна.

Печакница „Братство“ — Панагюрска, 26.